

DE PRIJS VOOR CULTURELE PERSOONLIJKHEID

Sire, geef me honderd dagen, want Herman Coles culturele curriculum vitae schud ik niet uit mijn mouw. Zal ik starten in de jaren zestig in de muziekacademie? Met saxofoonles bij Walter Boeykens en voordracht bij Herman De Bruyker. Om dan in 2018 tien jaar folkzang af te ronden in het Kadril-project van Elly Aerden. Zal ik zijn studies vertaler-tolk betrekken en zijn scriptie over de vertalingen van Astérix? Waar plaats ik de meer dan vijftien jaar dat hij presentator en tekst- en scenarioschrijver was voor radio en televisie? Kan ik ergens kwijt dat hij met zijn echtgenote Mia Steel in de jaren tachtig een eigen poppentheater had?

Ik moet beslist voldoende ruimte geven aan zijn 33 jaar enthousiasmerend leraarschap Italiaans, waaruit in 1990 Anfiteatro ontsproot; deze *amici della cultura italiana* gaven in 2018 gestalte aan Coles ideeën rond Puccini en rond de *Grande Guerra*. Talloze toeristische artikels en twee boeken over Italië vloeiden uit zijn vlotte pen, met gedegen reisbegeleidingen door de Laars als uitlopers. Intussen spoort de eenenzeventigjarige Cole met ludieke edoch leerrijke beeldenbabbels van Amersfoort over Fribourg tot Bari. De Italiaanse president verleende hem de titel *Cavaliere dell'Ordine della Stella d'Italia*; van de zusterstad Lucca verwierf hij het ereburgerschap. Een trits Toscaanse contacten genereerde in het Van Wilderode-jaar 2018 een fijn dubbelproject met fotograaf Nico Cerri. Eerst in Lucca, dan in Sint-Niklaas.

Zag je Cole ooit druk gesticulerend met een handvol fietsers door zijn geboortestad snorfen? 'Sint-Niklaas Ontdekken Rondrijdend op de Fiets' doopte hij dit geesteskind. Wie weet waar hij nog op broedt voor het nakende Archipel? In de vorige editie wierp hij volle licht op zijn bijzonder boek 'De Zaak van Sinterklaas'. En wat wordt de weerslag van zijn groeiende belangstelling voor seniorentheater nu het Landjuweelfestival in 2020 in Sint-Niklaas neerstrijkt?